

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગૂજરાતી કોપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક 3510

વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ નવ શાલની પુષ્પારડ
કાદીની કીલ્લાઓ

વિષય ૨ - ૧૧

નવાં સાલની મુબારકબાદીની કવિતાઓ

નવાં સાલ તેમજ શાલગરેહને દિવસે મોકલવા લાયક
કવિતાઓનો એક સંગ્રહ.

પ્રગટ કરનાર માટે ખાસ રચીને જોડનાર :

“ ફીરોઝ ”

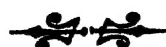
કવી ફીરોઝ રસ્તમજી બાદશીવાલા,
તે “ સરોદે અવરના ” વગેરેના કર્તા.

પ્રગટ કરનાર :

જેહાંગીર બીઠ કરાણીના છોકરાઓ

પારસી બગર, કાટ, મુંબઈ.

ફાટ પ્રોટીંગ પ્રેસમાં પીન્ટર ગણપતરાવ રામાજીરાવે છાપ્યું છે.

ગુજરાત વિધાંધીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૉપીરાઈટ અંગઠ

૩૬૭૦

આ કેતાળ ૧૮૬૭ નઃ ૨૫ મા કાયદા પ્રમાણે રેજીસ્ટર કરવામા આતી
છે, અને તેના સર્વ પ્રકારના હકની તમામ માલિકી મેસર્સ જ્ઞહાંગીર બી.
કરાણીના હોદ્દરાઓની છે, માટે તેના ક્રોધ પણ રીતનો ઉપયોગ, યા
તેમાંની ઁક લાઇનનો પણ ઉપયોગ બીજા ક્રોધ કરશે તેની ઉપર કાયદા
મુજબ કામ ચલાવવામાં આવશે.

નવાં સાલની મુબારકબાદીની કવીતાઓ

(૧)

પયમ્બર સહૂમાં પ્રયમ્બર ખુલંદ,
ખુદાનો ખરો દાસ્ત જે બખ્તમંદ;
જરાથોસ્તનો આય રહેરો ખુશાલ,
ખુશી થઈ ક્યુવો કે નત્રું આય સાલ;
મુબારક તહમને થશે મહેરબાન,
થજો તેમ બેશક અને બેગુમાન.

(૨)

ઉપર તો બુવો આય તરવીર ભલી,
ઉપર છે નજર ને ઉપર આંગળી;
ત્યહાંથીજ મારી અરજનો જવાબ,
મળ્યો આજ તે મોકલું છું શિતાબ;
તહમો કુજ તે છે ખુશીના કલામ,
જરાં વાંચજો લેઈ મહારી સલામ;
“કુદુમ્બી સહીત રાખશે રખ ખુશાલ,
થશે તુજ અબિજને સફલ આય સૌલ”.

(૩)

મનશની કહે હું મુરાદે ભરં,
ગવશની કહે સુખ બક્ષું ખરં;
કુનશની કહે હું નિયામત ધરં,
નવાં આય સાલે નિહાલજ કરં;
ભલી કોશોશો આ ત્રણેની ખરે,
નત્રું સાલ તહમને મુબારક કરે.

(૪)

પરાયું હતું પણ પરાયું નથી,
કિધું મેં મહારું જાતનથી મથી;
વધે તે રતનના સુખો, ને હુવા,
નવાં સાલની છે મહારી હુવા;
ઉમેદા જિગરની પુરાવે ખુદા,
હરખંથી સર્જે બેહુ હાથો જુદા.

(૫)

યહાં આવ સાકી! ભરી દે તમામ!
મહારી મિડી મહોબતી મસ્ત જામ;
જરા મુજ અજિજને અરે પાઇ આવ!
વધાઇ ભરેલા સમાચાર લાવ!
વળી આ નવાં સાલનું દેઇ લખત,
કહેજે—“સુખી રહેજે નેક બખત!”

(૬)

બરક્રંત ભરેલું નવું આવ સાલ,
ગુજારો રહી રોજગારે ખુશાલ;
નકાર્થી વધો માલ મિલકત સર્વોં,
વધે નેક રોજ ફિરોજ, કમાઇ;
જિયાદા ઉમર ને સુખોનો સહાજ—
નવાં સાલમાં દે ગરીબનવાજ !

(૭)

નવાં સાલે, નવાં ફાલે, નવા માલે સુખી રહેજો!
નવા એવા, ઘણા જેવા, દિવસ નવરોજના જોજો!
નવી ઇજજત, નવી હુર્મત, નવો હરમત, નવી રોજ,
નવી મહારી હુવાથી પામજો દાદાર દિલસોજ.

(૮)

મહારાં સુખામાં સુખો માનનાર,
મહારાં ભલખાં, ભંડુ જાણનાર;
મહારી હિમ્મતવાંત બાળુ મિસાલ—
તહમે છો, નવે સાલ રહેજો ખુશાલ.

(૯)

અહુરમજ્દ દાના તવાના ખુલંદ,
વળી તેહના સાત અમશાસપંદ—
અને તેતરીસે ફરેશતા ખુશાલ,
મુબારક તહમેને કરે આય સાલ.

(૧૦)

મહારા અજિજ નામવર કદદાન;
દયાવાંત દાનાવ ને મહેરબાન;
તહમારી મહેરે બની બરકરાર,
હમેશાં ફવા ફેઠંછું બેશુમાર;
અમારાં સરોપર તહમે ખુશાલ,
રહીને ગુબરો નવું આય સાલ.

.

(૧૧)

કરં છું અરજ એ અહુરમજ્દ આજ,
મહારા બિરાદર અજિજને સકાજ,
સુણી આ મહારો કર્મોનો અવાજ,
નવાં આય સાલે સુખોધી નવાજ;
ધરી આય બોળો કરં છું સવાલ,
ભરીને કરી દે અમેને ખુશાલ.

(૧૨)

જગ અરે દિલ ! થા જલ્દી હુશિયાર,
 લાખ હુવાઓ લેઈને, પહોંચ પનોતે દવાર;
 પડશે હવે સહવારમાં, નવલ સાલ નવરોજ,
 ધસ પ્યારાનાં ઘર ઉપર, લેઈ ફાજની ફાજ;
 બાંધ હોય જો બારણાં, બસ ગગડાવી મેલ,
 ગડબડ ઘોંટાળો કરી, નાસોગોસો ખેલ:
 ચોંકાવી જગાડજે, કરતો ના દરકાર,
 દેજે ઉપરાસાપરી, મુજ આશીષનો માર;
 ખડખડ હસજે હર્ષથી, મહામે ઉભો રહેઈ.
 ગણી ગણીને મારજે, નામ મહાર્ મેઈ.

(૧૩)

આવ પનોતા પોરિયા, આપું રૂપિયા ચાર,
 કામ કરે આખાદ તો, તહારો ખેડો પાર;
 લે માથે આ માટકું, આશિષ જળથી પુર,
 બહુ હુશિયારી રાખજે, છુપાઈ રહેજે દુર;
 મિત્ર મહારો જેહતું, ગુપ્ત કહીશુ હું નામ,
 આજ નવા વરસે જશે, આ રમતે નીજધામ.
 જોતાં તહને આવતો, જોરે મહામે ધાઈ,
 પાસે જઈને માટકું, પકડી જોંકા ખાઈ—
 માથાંથી તે પગ સુધી, કરજે બસ તરબોળ,
 નામ મહાર્ ખેલતો, થજે ઝડપથી પોલ.

(૧૪)

બામદાદ હયાં આવ તું, તહારી ચારટ લાવ,
 લાધી મહારા આશિષો, તુંજ ઘોડા ડપડાવ !

હમણાં ને હમણાંજ આ, સુંદર સંદુક લાખ,
જઈ મુજ પ્રિયને ખારણે, ઢગલે ઢગલે નાખ!
રસ્તો દાદર ઓરડા, મઘળાં રોકી મેલ,
ના કહે તોપણ નાખજે, કરજે રેલારેલ!
જખરીથી જકડી વળી, પંહરાવી આ હાર!
આપી તહારા આશિષો, નિકળી પડજે ખહાર!
પૂછ તો વણ દહેશતે, દેજે મારું નામ,
સાલ મુખારક કાજ મેં, કીધું છે આ કામ.

(૧૫)

અજિજ ને રમુજી કદરદાન દોસ્ત,
લજિજ પાછ પુડીંગ ને દોસ્ત ગોશત-
વળી સાથ ચંપીનની ચાર જામ,
નવાં સાલમાં જા! ભણે રોજ પામ!
હરખદી દુવા આજ માગુંછ આય,
તહને સર્વ તે આજ આમીન થાય.

(૧૬)

પોપટ બેઠો પાંજરે, બોલ્યો મીઠા બોલ,
કે “આજે નવ સાલ છે, ચાલ તિજેરી બોલ!
બોલીને લખ ચેક તું, દેવા આશિષ લાખ,
અસ કિસ્મતની બેકપર, દિવસ આજનો નાખ.”
નામ લખાવ્યું કોણતું, તે સમજીયો આપ,
વઘાવતાં બતલાવજે, મુજ સતદિલનો છાપ.

(૧૭)

ગુલિસ્તાનના આ નહાના ગુલાબ,
દિનાદિન તહારો વધો નેક તાબ,
નવી તનદુરસ્તી વ ઉમ્મર દરાજ
નવાં સાલમાં દે ગરીબનવાજ.

(૧૮)

નવી ખીલતી ખુશુમા આ કળી !
 તહને દેહં છું કહું. દુવાઆ લલી,
 નવાં આય સાત્રે સુખોમાં જિવે,
 કસખનો નવો દ્રેસ દરજી સિવે;
 સિવે ને સિવે તે ઝલકતે દિવે,
 દિવો દે.કુપા કે “તું હરદમ જિવે.”

(૧૯)

મહારા નહાના રફિક લે સલામ,
 જિગરની જખાને કહું છું કલામ;
 ઘણી તું મઝા જોય માખાપ સંગ,
 નત્રું સાલ ખક્ષે નવલ રાગ રંગ.

(૨૦)

નૂપાં આલનો હું નવો છું કવી,
 ખનાવી કવીતા નવીને નવી;
 લખીને બિરાદર ! તહારે. બધી,
 છકીને દુવાઆ રહ્યા છું બકી;
 ઘાથું સુખ નત્રું સાલ તુજને દિયે,
 મહોખત ભરી જમ મીઠી પિયે,

(૨૧)

ખુદાઈ ખજનો ખરે જે અમાલ,
 તહેના રખેવાલ ! ભંગાર ખોલ;
 રૂકો આય વાંચી હરખધી અતોલ,
 સવા લાખનું આજ સોનુંજ તોલ;

અછળ મુજ રફિકને નજર હું કરે,
નવાં સાલનું સુખ રહાઈ ખરે?

(૨૨)

મહારા રૂઢયના હરખનાજ હાર !
પડે તું નજર તો ખુશીનો ન પાર !
હરખનાં દરસ દે નવું આય સાલ,
વધું તુંજ સુખે હું, વધુ રહું ખુશાલ.

(૨૩)

નવાં સૌ ખુલખુલો આવો, નવાં સાથે કુલો લાવો,
નવાં નવ સાલનાં આજે, નવાં કંઈ ગાયનો ગાવો;
હવા દો મુજ અજિજને કે, સુખી રહેજે સુજશ જામી,
‘નવાં વરશે, નવાં હરખે, નવી ખુશખખિતઓ પામી.’

(૨૪)

આલો ગુણિયલ ગાયણો છાલી-દો સંવાદ,
આપિશ રૂપ્યા સાત ને, બપર આશોદાદ,
પડશે હવે સહવારમાં, નવલ સાલ નવરોજ,
જાઈ જગાડો તેહને, જે છે મુજ દિલસોજ;
તહેનાં ઘરપર હર્ષદી, સઘળાં સાથે જાઈ,
‘ સહેણાં વાયાં ભલે, ’ મધુર હલકદી ગાઈ—
નામ તહેનું ગીતમાં, લેજો કુદમ્બ સાથ,
મહોદ્દો ખુબ ગજવજો, સોહાસણુ સંગાથ;
છેલ્લે મહારાં નામથી, રહાજો લીલાહર,
સારાં રૂઠાં માંગતાં, પાછાં ફરજો ઘેર.

(૨૫)

‘પવિત્રાઈ રાખે સુખી તન મને,
 સુખી સાચ તેજે અષોઈ ધને—
 રિજાવે ખુદાને સવાબો કરી,’
 અવસ્તાઈ છે એ દુવાઓ ખરી;
 સફળ થાય તમને નવલ સાલમાં,
 નિભાવે ખુદા, નેક ઇકબાલમાં.

(૨૬)

નવાં સાલની આ નજીવીજ ભેટ,
 યહાં આવ દિલ! તું દુવાએ લપેટ!
 જહેની ઉપર છે મહારી નજર,
 પહોંચાડ તહેને બડી આ ફજર;
 કહેજે “મહેબાન! રાખો કબુલ,
 “મહારી તરફથી ફકત એક ફુલ!”

(૨૭)

સુખોમાં રહેજો તહેમે બરકશાર,
 મેળી સાથ ફરજંદ ને મહોરદાર;
 ચમનમાં ગુજરો નવન આય સાલ,
 મહારી દુવાથી સહૂ ખુશ ખુશાલ.

(૨૮)

લવા આ ખુશંદ આજે! નેકબખ્તી ખદારની,
 બક્ષ આ નવ-સાલમાં. તું મહેર તે ફિરતારની,
 કર મહારા ખેરખાહની, જિંદગી રસ કસ ભરી,
 બસ સુખી કર તેહને, મહારી દુવા આમીન કરી.

(૨૯)

કરે પાક પરક કરમ યેશુમાર,
 ઘરે પાક ન્યામતે હજારે હંજર,
 ભરે પાક નૈયત ફિરોજી બહાર,
 ખરે પાક રાહે રહી ઉસ્તવાર?
 વધારે નવાં સાલમાં નેક નામ,
 થજો મુજ દુવા આય આમીન તમામ.

(૩૦)

નવલ સાલ નામે, નવલ નેક બાળ,
 પધાર્યું ભલે ! લે ભલા ઇકબાલ;
 સુણી આજ મહારાં જિગરનો અવાજ,
 મહારા અજિજને ખુશી થઈ નવાજ;
 સુખોધી ભરી દે નતું આય સાલ,
 મુખારક, મુખારક, મુખારક, ખુશાલ.

(૩૧)

સગન લ્યો ! નવાં આ વરસનું સગન !
 રહો આય સાત્રે છગનને મગન,
 તહેમોપર મગન થાય "હોલ્લું" ગગન.
 તહમારે ઘરે આય વરશે લગન,
 કહું છું અજિજ એમ રાખી હિમ્મત,
 નધી માંગતો કેં સગનની કિમ્મત,

(૩૨)

તહમોપર કરે દાદગર તે મહેર
 કરે આય સાત્રે લીલા લહેર;

નજર નેક, રોષ કરે બરકરાર
ગણી ખેશ બેસે જો ખેશમાર.

(૩૩)

નવાં સાલની આ જુવો નાજનીન,
શિકલ માહતાબી જખાને શિરીન,
નવાં સાલની આજ લાવીછ નેક,
નવાજિસ તુવીધી બરી થાળ એક;
મમીને લિયો કે ગુજરો ખુશાલ,
નવો રોજ, નવ-માહ, નવું-આય સાલ.

